

ρόν μας ἔγειναν προσιτώτατα καὶ συνήθη καὶ εἰς ὑμᾶς ἀκόμη τοῦς καλογήρους. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτοῦνται ἀρκετὰ ἔξοδα διὰ τὴν εὐπρεπῆ παρουσίαισιν. Γνωρίζεις ὅτι ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις ἐκ παραστάσεως κωμωδίας ποσοστὸν τι ἀποδίδεται εἰς τὸν συγγραφέα. Φρονῶ λοιπὸν ὅτι τὰ ποσοστὰ ἐκ τῶσων κωμωδιῶν, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε εἰς βᾶρος μου παρεστήσατε, δὲν θὰ εἶναι κατώτερα τῶν 286 δραχμῶν, τὰς ὁποίας σήμερον διὰ τῆς ἰδίας μου χειρὸς λαμβάνω. Πᾶσα διαμαρτύρησις ἐκ μέρους σου εἶναι περιττή, διότι ἐννοῶ νὰ ἐξασκῆσω τὰ δικαιώματά μου. Ἐὰν δὲ παρ' ἐλπίδα καταφύγῃς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀπὸ σήμερον αἶρω τὴν θαυματουργὸν δύναμιν ἀπὸ τῶν λειψάνων μου καὶ παραχωρῶ ταύτην εἰς τὴν κᾶραν τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἐν Παραδείσῳ τῇ 12 Μαΐου 1908

† Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης.»

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ὁ πάτερ Ἀρσένιος μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι καὶ ντροπιασμένος μ' ἀποχαίρετόησε. Τοῦ ἐφίλησα τὸ χέρι καὶ ἐπῆγε στοῦ καλοῦ. Μὲ τῆς 286 ἐκείνης δραχμῆς ἀγοράσαμε ἀκάθαρτο πετρέλαιο καὶ ἔτσι ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης ἔκαμε τὸ θαῦμά του. Ἀπὸ τῆς ἀκρίδες δὲν ἔμεινεν οὔτε φτερό.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Ⓛ Πάλαι Πυγμαλίων, γνωστός στήν οἰκουμένην,
ἠγάπησε γυναῖκα εἰς πέτραν οζαλισμένην,
καὶ τόσον ἐρωτεύθη, ὅπου τὴν παρεκάλει
νὰ ζωπτανέψῃ μ' ὅλα τὰ πειρονά της κάλλι,
ὡς τοῦ ζωῆ γεμάτη κ' ἡ πέτρα ἐσηκώθη,
κ' ἐκεῖνος ἐζουράθη καὶ τὴν ἐστεφανώθη.

Κ' ἐζήλενε μαζί της σὰν ἄγριος Ὁθέλλιος,
ἀλλ' ὅμως ὁ ἐρίφης τὴν ἔπαθε στοῦ τέλους
καὶ εἶπε τότε μόνος: «Καλὰ κ' ἐγὼ νὰ πάθω,
καὶ πρόει ἀπὸ τῶρα καὶ στοῦ ἐξῆς νὰ μάθω,
πῶς ἂν μὲ κάθε ξύλο μπορεῖ νὰ γίνῃ Γιάννης,
μὰ κ' ὅποια πέτρα κόψῃς καὶ μὴ γυναῖκα κάνεις».

Γ. ΣΟΥΡΗΣ